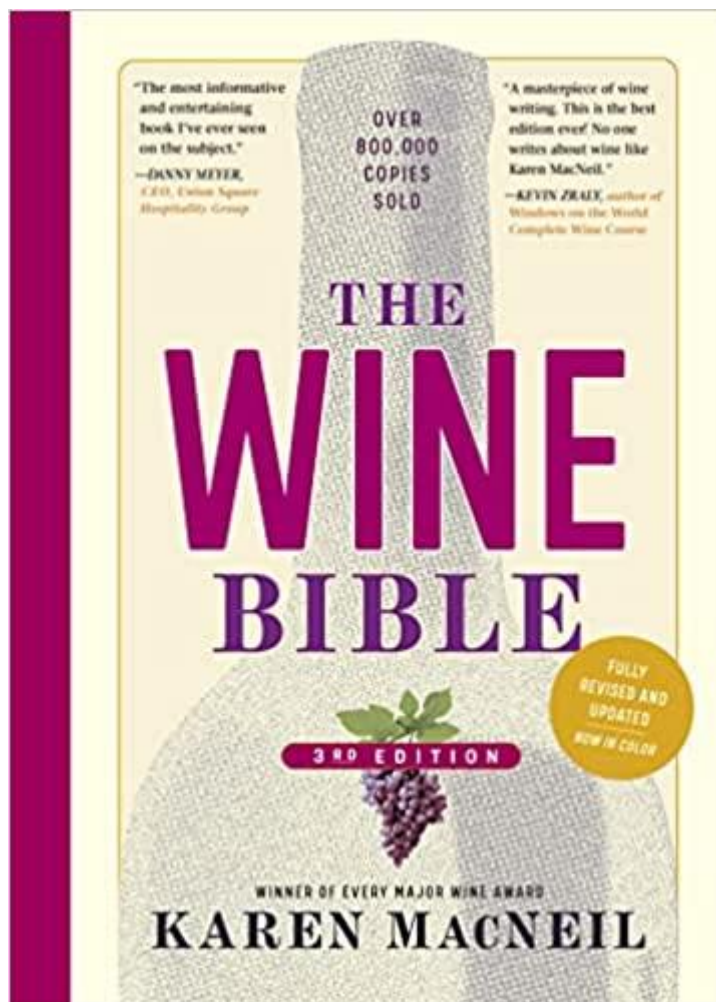

"The Wine Bible 3rd Edition" van Karen Macneil

Een review door Miquel Hudin

Op de vraag welk boek je moet lezen om in wijn te duiken, zijn er altijd twee die me meteen te binnen schieten.

De eerste is Jancis Robinson's "24-Hour Wine Expert" voor diegenen die een snelle duik in de wijnwereld willen nemen, gevolgd door Karen Macneil's "The Wine Bible". Ik zou hieraan willen toevoegen dat Elizabeth Schneider's "Wine for Normal People" ook een zeer goede optie is, maar die een herwerkte tweede editie nodig heeft.

Ondanks de nogal formidabele titel van The Wine Bible, is het een zeer vriendelijke referentie en Macneil heeft het in de loop der jaren aangescherpt sinds de eerste editie in 2000 verscheen. De 2e editie nam wat meer tijd in beslag en kwam in 2015 aan. Nu, in 2022, ik heb de kans gehad om een preview te bekijken van de 3e editie die medio oktober wordt uitgebracht en het is een duidelijke upgrade van de vorige editie.

Ten eerste, en ik kan dit niet genoeg benadrukken, het is in kleur! Terwijl zwart-wit goedkoper is om uit te komen, hebben wijnboeken echt kleur nodig of schieten ze gewoon tekort. In feite is dit het grootste probleem dat ik heb met een bepaalde uitgever van wijnboeken. Maar naast de kleurupgrade is het boek (op de een of andere manier) gecomprimeerd, waardoor het 200 pagina's minder lang wordt, wat mogelijk lijkt vanwege een kleinere letterafstand en een reorganisatie van

informatie. De totale afmetingen zijn ook vriendelijker, aangezien de 2e editie (die ik ook bezit) eigenlijk erg oncomfortabel is om door te bladeren omdat hij lang, zwaar en met dun papier is. Daardoor heb ik het zelden van de plank gehaald.

Er zijn een aantal regio's/landen geüpgraded in deze nieuwe editie, zoals: Jura & Savoie, Sicilië, Kroatië, Ribeira Sacra, Valdeorras en een paar andere. Griekenland en Zuid-Afrika blijven echter krap en verdienen veel meer ruimte dan gegeven. Maar om de een of andere onverklaarbare reden weet Duitsland zijn 40 pagina's vast te houden. Dit is niet exclusief voor The Wine Bible, aangezien elke wijnreferentie ouder dan twee decennia dit lijkt voort te zetten uit een tijdperk waarin Duitse wijnen opmerkelijker waren op het internationale wijntoneel dan tegenwoordig om meer paginaruimte te rechtvaardigen dan bijvoorbeeld Italië of Spanje .

Maar het enige dat echt opviel, is dat dit boek echt een volledige revisie is. Alles wat ik ter plaatse controleerde met de 2e editie, toonde aan dat het was herschreven om de huidige situatie zoveel mogelijk in een gedrukt boek weer te geven. De complexiteit van de verschillende mousserende wijnen die in Penedès naast elkaar bestaan, wordt bijvoorbeeld heel goed behandeld. Evenzo ziet Groot-Brittannië een uitgebreidere toegang, aangezien de wijnen (althans op het sprankelende front) zijn gegroeid en inderdaad het vermelden waard zijn.

Dit is waarom ik zeg dat Macneil op dit gebied echt heeft uitgeblonken en een geweldige wijnreferentie heeft genomen en deze nog groter heeft gemaakt.

Er zijn echter enkele vreemde items, maar deze hebben meestal niets te maken met de wijninformatie, maar meer met de dingen eromheen. Catalunya is bijvoorbeeld geen provincie in Spanje (het heeft eigenlijk vier provincies). 'Samfaina' is niet het Catalaanse woord voor 'romesco', want de eerste is eigenlijk een Catalaanse ratatouille (een groentegerecht) en de tweede is een saus op basis van tomaat en amandel. Of dan is het heel vreemd dat Kroatië en Slovenië "onder Sovjetcontrole werden gebracht" toen Joegoslavië niet alleen zijn eigen land was, maar eigenlijk een van de "niet-gebonden landen" in de 20e eeuw.

Er zijn ook een paar namen van druivenrassen verkeerd gespeld, maar dat gebeurt. Zoals iedereen waarschijnlijk zal raden, is wat mij het meest raakt, dat Priorat wordt beschreven als "monolithische wijnen die tot de krachtigste in Spanje behoren". Toegegeven, dat is een eerlijke beschrijving... als we het hebben over de wijnen uit 2005.

Ik ben misschien aan het muggenziften, maar ik heb er echt een hekel aan om dergelijke fouten te vinden, omdat ze me dan andere dingen in vraag stellen die ik niet zo goed ken en het vermindert de algehele glans van een verder prima referentie lichtjes.

Mijn aanbeveling staat er echter nog steeds in dat dit over het algemeen een van de beste algemene referenties over wijn is die er zijn, maar begrijp het alleen daarvoor: wijn. De terzijdes over eten, politiek en taal zijn wisselvallig, maar ik hoop dat ze zullen worden gladgestreken om de wijninformatie in een toekomstige editie te evenaren.

Te koop : [Amazon](#)